

Annette Hammarén

Pink Rose
Serigrafi och akvatintetsning
480×390 mm

Annette Hammarén är född 1956 i Stockholm, bosatt i Vallentuna. Studier vid Konstfackskolan 1983-1988 och vid Kungliga Konsthögskolan, Stockholm 1996-1997, 2006-2009.

Separatutställningar i bl.a. Norrtälje konsthall 1991, Galleri Grå, Stockholm 1997, Gotlands konstmuseum 2000, Galleri Svenska Bilder, Stockholm 2002, Hanaholmens kulturcentrum 2004, Grafik i Väst, Göteborg 2005, Konsthallen i Dals Långed 2005, Konstnärshuset, Stockholm 2006, Galleri Strömbom, Uppsala 2006, Grafiska sällskapet, Stockholm 2009.

Samlingsutställningar i bl.a. Norrtälje Konsthall 1990, Uppsala Konstmuseum 1991, Sveagal-leriet, Stockholm 1992, Borgå Konsthall 1994, Södertälje Konsthall 1995, Konstnärshuset, Stockholm 1998, Grafiska sällskapet, Stockholm 1999, Grafiktriennal, Lahti 2001, Galleri Svenska Bilder, Stockholm 2006, Grafiktriennal XIII, Stockholm 2007, Galleri Mejan, Stockholm 2007, Konstnärshuset, Stockholm 2007, Jakobsbergs Konsthall 2008, Liljevalchs vårsalong, Stockholm 2009.

Representerad i bl.a. Nationalmuseum, Moderna museet, The British Museum, London, Statens Konstråd, Stockholms stad samt ett flertal landsting, regioner och kommuner.

Stipendier och priser i urval: Konstnärsnämndens arbetsstipendium 1993, Häk-

tets grafikstipendium 2004, Konstnärsnämndens målinriktade arbetsstipendium 2007, Längmanska kulturfonden 2009.

I 2009 års portfölj från Föreningen för Grafisk Konst ingår *Pink Rose*, serigrafi och akvatintetsning 480x390 mm. Tryckt på Hahnemühlepapper 300 gr av konstnären själv på Kungliga Konsthögskolans grafikskola.

Ros är en ros är en ros, skrev Gertrude Stein i sin dikt *Sacred Emily* år 1913. Annette Hammaréns bild i årets portfölj, *Pink Rose*, ingår i en serie grafiska blad som hon har gjort kring ett blomstertema. Med en fast idé som utgångspunkt söker hon ett måleriskt uttryck i sina grafiska blad. En välörrikedom med mjuka övergångar kännetecknar dessa bilder.

Pink Rose är utförd i en kombination av serigrafi och akvatintetsning. Bladet drar in betraktaren i den dunkla bakgrunden som är komponerad i mustiga jordfärger. Där träder en blomsterform fram, en enkel ros i en gammalrosa nyans. Annette Hammarén lyckas skapa en förtätad stämning med en djupverkan som förmedlar en känsla av pregnans i bilden. På min fråga, »Varför en ros?» svarar hon att det faktiskt var en viss utmaning. Hon undrade, får man verkligen använda sig av en blomma, som är så enkel, så laddad? Så hon bestämde sig för att testa idén.

Annette vill medvetet närma sig sitt eget måleri i sina grafiska blad. Ursprungsidéerna som hon börjar med måste sedan underkastas själva arbetsprocessen. Hon söker gärna det slumpartade som händer under arbetets gång, det oväntade som kräver att hon ständigt måste omvärdera bilden och ta ställning till nya händelser, som dyker upp. Tunna, skira skikt av diffusa formationer läggs till varandra, lager för lager, för att bygga upp bilderna. Hon är inte rädd för att kasta om sina idéer eller, om hon tycker att det behövs, att börja om från början.

Annette Hammarén började sin konstnärsbana som textilkonstnär. I samband med textiltryckskurser på Konstfack blev hon först intresserad av screentryck på papper, och sedan av de andra konstgrafiska

Foto: Rachelle Puryear

teknikerna. Under det senaste decenniet har hon experimenterat med många olika grafiska tekniker, och hon har även hittat på några egna metoder. När jag besökte henne i våras på Kungliga Konsthögskolans grafikskola, där hon genomförde ett studieår som projektelev, märktes att hon obehindrat vandrade mellan de olika verkstäderna. Hon arbetar med både gamla och nya tekniker – äkta fotografvyr, gummitryck, litografi, serigrafi, träsnitt, fotopolymerygravyr. Det är fascinerande att lyssna på hennes beskrivningar av arbetsprocesserna. De leder tankarna bakåt i tiden, kanske till något som liknar alkemisternas formler. Arbetsmetoderna innefattar ämnen som gelatin, kaliumbikromat, gummi arabicum och järnklorid blandad med tapetklister.

Annette Hammarén berättar att hon faktiskt fascineras av pictorialisterna, de konstnärer, främst i England, som var verksamma som fotografer kring 1880-talet och framåt, och som strävade efter att nå ett måleriskt uttryck i sina fotografier. De innovationer som kom i början av 1900-talet, till exempel bättre kameror, negativfilm, nya tekniker som fotografvyr, palladium och gummitryck, och även möjligheten att färglägga fotografier, gav upphov till ett skapande, konstnärligt uttryck som utvecklats bortom enbart dokumentation eller kopiering. Många av dessa »ädla« tekniker har återupptäckts av unga konstnärer under senare hälften av 1900-talet och används in i det nya millenniet.

Och visst, rosen är en ros!

Rachelle Puryear
konstnär